

Abp Vincent Nichols
Arcybiskup Westminsteru

Przyjmowanie Komunii świętej
(Londyn, 26 czerwiec 2011)*

Moi drodzy Bracia i Siostry,

dwa tygodnie temu celebrowaliśmy Uroczystość Bożego Ciała, podczas której przypomnieliśmy sobie o darze Najświętszego Sakramentu, który przyjmujemy w Komunii świętej i adorujemy w tabernakulum w każdym kościele. W ostatnich tygodniach wiele dzieci przeżywało swą Pierwszą Komunię, przynosząc tym samym radość dla swoich rodzin. Nasza wiara jest oczywista: w Komunii świętej sam Chrystus przychodzi do naszego wnętrza mimo naszej niegodności. Poprzez sakrament, w którym uczestniczymy, jesteśmy przez Chrystusa wybrani, aby stanowić w Nim jedno Ciało.

Poprzez Komunię świętą uczestniczymy w owocach Ofiary Krzyżowej Chrystusa. Ci, którzy nie mogą przyjąć Komunii świętej, uczestniczą także w tych owocach poprzez przyjęcie błogosławieństwa, które otrzymują. Otrzymują oni Chrystusa w duchowej komunii¹.

Jest wiele sposobów przyjmowania Komunii świętej. Chciałbym o nich teraz powiedzieć.

Zwyczajną praktyką w naszych parafiach jest przyjmowanie Najświętszego Ciała w pozycji stojącej na, a - kiedy to tylko możliwe i rozropne, by to uczynić z należytą godnością – dla Najdroższej Krwi przyjmowanie jej z kielicha, także w pozycji stojącej². Praktykowanie pozycji stojącej zostało ostatnio potwierdzone w stosownych *Normach Liturgicznych dla Anglii i Walii* zatwierdzonych przez Kongregację Kultu Bożego w Rzymie³.

Normy te wraz z *Ogólnym Wprowadzeniem do Mszału Rzymskiego* przewidują także możliwość wyboru dokonywanego w wolny sposób przez każdego przyjmu-

---

* Oryginalny tytuł dokumentu: *Pastoral Letter on receiving Holy Communion*. Tekst oryginalny dostępny na stronie internetowej: rcdow.org.uk.

¹ Papież Benedykt pisze: „Nawet wtedy, kiedy nie jest możliwe przystąpienie do sakramentalnej Komunii, uczestnictwo we Mszy św. pozostaje konieczne, ważne, znaczące i owocne. W tej sytuacji, dobrze jest żywić pragnienie pełnego zjednoczenia z Chrystusem, za pomocą, na przykład, praktyki komunii duchowej, przypominanej przez Jana Pawła II [zob. *Ecclesia de Eucharistia*, 35] i polecanej przez świętych mistrzów życia duchowego [np. św. Teresa od Jezusa, *Droga doskonałości*, 35; św. Tomasz z Akwinu, *STh III*, q. 80, art. 1]”, *Sacramentum Caritatis*, nr 55.

² Komunia święta może być udzielana w czasie Mszy świętej pod dwiema postaciami, z zachowaniem innych przepisów prawa, pod warunkiem, że to może być przeprowadzone bez ryzyka profanacji Sakramentu (zob. GIRM 281-287 oraz Instrukcja Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, *Redemptionis Sacramentum*, nr 100-107).

³ Jest to norma, która została zaakceptowana do inkorporacji w GIMR 160 dla Anglii i Walii: „W diecezjach Anglii i Walii Komunia święta jest przyjmowana na stojąco, ale pojedynczy wierni mogą wybrać przyjmowanie Komunii klęcząc. Jednakże przyjmując Komunię na stojąco zaleca się wiernym uprzedni skłon wyrażający szacunek wobec sakramentu”.

jącego: przyjęcie Komunii świętej na rękę lub na język⁴, czy to stojąc czy klęcząc⁵. Każdy z tych sposobów ma swoje symboliczne i duchowe znaczenie, które pomaga w dogłębnym i świadomym zrozumieniu, czym jest to, co przyjmujemy w jedności wiary, którą wyznajemy.

Kiedy przyjmujemy Komunię świętą na rękę, czynimy z naszych dłoni rodzaj krzyża i tronu, na który przyjmujemy naszego Króla, który poświęcił za nas swoje życie. Z czystymi, pustymi i bez rękawic dłońmi, przyjmujemy Go ostrożnie, spożywając Hostię w obecności szafarza jeszcze przed powrotem na swoje miejsce⁶.

Kiedy przyjmujemy Komunię świętą na język, uświadamiamy sobie, że otrzymując tenże Pokarm Życia jesteśmy zależni od Pana. Wiemy także, że świętość Tego, którego przyjmujemy, byłaby poza naszym zasięgiem.

Kiedy przyjmujemy Komunię świętą stojąc, ukazujemy, naszą gotowość przyjęcia Pana, kroczenia za Nim oraz działania w Jego imieniu. Stojąc, jesteśmy częścią pełnej modlitwy procesji, jesteśmy ludźmi, którym została zlecona do wypełnienia misja, jesteśmy ludźmi, którzy zostali wezwani przez Pana do chwały nieba. To jest nasze chrzcielne wezwanie i godność.

Kiedy zaś przyjmujemy Komunię świętą klęcząc, ukazujemy się sobie wzajemnie w pokorze i pobożnością. Szukamy tym samym naszej siły w Chrystusie i uznajemy, że On jest Panem wszystkiego.

Przyjmując Komunię świętą wiemy, że Chrystus jest w Niej całkowicie i w pełni obecny, ze swoim Ciałem i Krwią, z duszą i bóstwem, prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie. Jest tak zarówno wtedy, gdy przyjmujemy Komunię świętą pod dwiema postaciami i chleba, i wina lub gdy przyjmujemy ją tylko pod jedną postacią. Jednakże każda z postaci eucharystycznych ma swoje szczególne znaczenie i symbolikę, którym wzbogaca nasze celebrowanie tego sakramentu. W Najświętszej Hostii, Chrystus jest obecny jako Ciało za nas wydane; Ciało w którym jest nasza siła; w Kielichu jest obecny jako drogocenna Krew za nas wylana; Krew w której jest nasze przebaczenie.

Spróbujmy pogłębić nasze rozumienie i nasz szacunek dla tego cudownego daru.

---

⁴ Zob. GIMR 161. Pozwolenie na Komunię świętą na rękę w Anglii i Walii zostało wydane 3 marca 1976 roku. W *Redemptionis Sacramentum* czytamy: „Chociaż każdy wierny zawsze ma prawo według swego uznania przyjąć Komunię świętą do ust, jeśli ktoś chce ją przyjąć na rękę, w regionach, gdzie Konferencja Biskupów, za zgodą Stolicy Apostolskiej, na to zezwala, należy mu podać konsekrowaną Hostię. Ze szczególną troską trzeba jednak czuwać, aby natychmiast na oczach szafarza ją spożył, aby nikt nie odszedł, niosąc w rękę postacie eucharystyczne. Jeśli mogłoby zachodzić niebezpieczeństwo profanacji, nie należy udzielać wiernym Komunii świętej na rękę”, nr 92.

⁵ *Redemptionis Sacramentum* stwierdza, że: „nie wolno odmawiać Komunii świętej nikomu z wiernych, tylko dlatego, że na przykład chce ją przyjąć na klęcząco lub na stojąco”, nr 91. Papieski ceremoniarz Msg. Guido Marini powiedział, że Ojciec Święty preferuje, aby przystępujący do Komunii świętej otrzymywali ją na język i na klęcząco, gdyż postawa ta bardziej odzwierciedla prawdę o Rzeczywistości Obecnej w Eucharystii, czyni to jednak „bez wykluczania kogokolwiek przy innej postawie” np., gdy ktoś stojąc chce przyjąć Komunię świętą na rękę, jeśli jest to tylko dozwolone na tym terenie (zob. *L'Osservatore Romano*, 26.06.2008).

⁶ Zwyczajnymi szafarzami Komunii świętej są celebrans/celebransi, którym asystują diakoni i inni kapłani. Nadzwyczajni szafarze Komunii świętej mogą asystować w jej rozdzielaniu, kiedy jest taka potrzeba (zob. *Redemptionis Sacramentum*, nr 88).

Musimy zawsze przystępować do Komunii z najwyższą czcią dla Niej i ze świadomością nieogarnionej tajemnicy, która się dokonuje. Zachęcam zatem do zastanowienia się nad sposobem naszego osobistego przyjmowania Komunii świętej. Każdy ze wspomnianych sposobów przyjmowania Komunii świętej wyraża należyty jej szacunek i powinien być z troską podtrzymywany.

Jest także ważnym, abyśmy się dobrze przygotowywali do przyjęcia Komunii świętej. Przestrzegajmy przez co najmniej jedną godzinę postu eucharystycznego⁷. Dążmy do przebaczenia naszych grzechów, poprzez akt pokutny na początku Mszy świętej, a kiedy jesteśmy świadomi popełnienia grzechu ciężkiego – poprzez Sakrament Pokuty⁸.

Kiedy już przyjęliśmy Pana, po powrocie na nasze miejsca skoncentrujmy się całkowicie na Jego obecności, czynmy to przez modlitwę i wspomnienie wielkich dzieł Bożych w nas. Po Komunii świętej, nim rozpoczną się obrzędy zakończenia Mszy świętej, powinien nastąpić czas milczenia. I w końcu, nakarmieni Ciałem Pana opuszczamy kościół, stając się w naszym świecie żyjącymi ambasadorami Chrystusa, którego przyjęliśmy. Nieśmy Jego miłość i współczucie dla wszystkich, których spotkamy.

Proszę dzisiaj każdą parafię i wspólnotę, aby odnowiła swój szacunek i miłość do Najświętszego Sakramentu oraz praktykowała właściwe sposoby przyjmowania Komunii świętej.

Niech was Bóg błogosławi!

*Przetłumaczył z języka angielskiego i opracował:
ks. Wojciech Surmiak
Zakład Teologii Moralnej i Duchowości
Wydział Teologiczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach*

---

⁷ *Kodeks Prawa Kanonicznego*, kan. 919: „§ 1. Przystępujący do Najświętszej Eucharystii powinien przynajmniej na godzinę przed przyjęciem Komunii świętej powstrzymać się od jakiegokolwiek pokarmu i napoju, z wyjątkiem tylko wody i lekarstwa. § 2. Kapłan, który tego samego dnia sprawuje dwa lub trzy razy Najświętszą Eucharystię, może przed drugim lub trzecim sprawowaniem coś spożyć, chociażby nie zachodziła przerwa jednej godziny. § 3. Osoby w podeszłym wieku lub złożone jakąś chorobą, jak również ci, którzy się nimi opiekują, mogą przyjąć Najświętszą Eucharystię, chociażby coś spożyli w ciągu godziny poprzedzającej”.

⁸ „Akt pokuty, umieszczony na początku Mszy świętej, ma na celu pomóc uczestnikom w przygotowaniu się do godnego sprawowania świętych tajemnic, jednak nie posiada «skuteczności sakramentu pokuty» i nie może zastępować sakramentu pojednania, w którym odpuszczane są grzechy ciężkie. Duszpasterze powinni troskliwie zabiegać, aby ta chrześcijańska nauka była przekazywana wiernym w katechezie” (*Redemptionis Sacramentum*, nr 80).